

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

เดือนกฐินทาน

สรุปทองคำและดอลลาร์ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๕๓ ทองคำได้ ๕ บาท ๑ สตางค์ และดอลลาร์ได้ ๓๑ ดอลลาร์ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวง ๔ พันกิโลนั้นมอบและฝากไว้แล้ว ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากฝากและมอบแล้วแต่ยังไม่ได้หลอมเวลานี้ได้ ๑๙๕ กิโล ๖๐ บาท ๓๘ สตางค์ รวมทั้งหมดได้ทองคำ ๒,๒๕๘ กิโล ยังขาดอยู่อีก ๑,๗๔๒ กิโลจะครบจำนวน ๔ พันกิโล นี้กรุณาทราบไว้ทุกวัน ๆ ทราบไว้อย่างถึงใจในชาติไทยของเราทุกคน ๆ นี้จะหนุนหัวใจเรานั้นแหละ หนุนความเป็นอยู่ หนุนชีวิตจิตใจ หนุนศักดิ์ศรีดั่งามของชาติไทยเราทั้งหมด

อะไรขาดไปก็เท่ากับขาดตัวของเราเอง อย่าเห็นว่าขาดที่ใด นอกจากขาดในตัวของเราเองแต่ละคน ๆ ขาด ๖๒ ล้านคนขาดไปมากเท่าไร ทองคำสมมุติว่าขาดไป ๑ สตางค์นี้ ๖๒ ล้านสตางค์เป็นเท่าไร นั่นละคุณค่าของชาติไทยเราลดขนาดนั้น จึงไม่ควรให้มีอย่างยิ่ง ที่กำหนดไว้ ๔ พันกิโลนี้จะไว้พอประมาณกับกำลังวังชา ความรักชาติ รักทุกคน กำลังวังชาที่จะเสียสละนั้นได้มากน้อยต่างกัน อันนี้เป็นสิ่งที่เราจะต้องเสียสละด้วยกัน อย่าให้ขาดนะและให้พอกำลังวังชาของเราทุกคน

ที่กำหนดไว้นี้ไม่หนักมากเกินไป ไม่เบาถึงกับล้มตัวเหลืองเจ็มนะ ไม่ให้หนักมากเกินไปกระทั่งแบกไม่ไหว เพียง ๔ พันกิโลคน ๖๒ ล้านคนนี้แน่ใจ หลวงตาก็ได้พิจารณาเต็มกำลังแล้ว ก่อนที่จะออกมาประกาศเพื่อพี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วกัน นี้เป็นพื้นฐานแห่งทองคำคราวนี้ จะต้องได้ ๔ พันกิโลเป็นอย่างน้อยแหละ ต่อจากนั้นก็เสริมขึ้นไปเรื่อย ๆ ดังที่เคยเรียนให้ทราบแล้ว อันนี้หนุนพื้นเลนนะ ๔ พันกิโล นี้เรียกว่าขาดไปไม่ได้ ตั้งพื้นฐานไว้แล้วได้ทราบทั่วประเทศไทยของเราว่า ๔ พันกิโล นี้เป็นชีวิตจิตใจของเราจะขาดตกบกพร่องไปไม่ได้เลย

ดูคนนี้เป็นยังไง คนนี้ ๔ พันกิโล คนนั้น ๔ พันกิโลทุกคนเต็มเม็ดเต็มบาท เต็มเต็ง ๔ พันกิโล ๖๒ ล้านคน ๔ พันกิโลทุกคนเต็มเหนี่ยว นี้สมบูรณ์แบบ มีศักดิ์ศรีดั่งามอย่างมากทีเดียว ในเมื่อ ๖๒ ล้านคนขาดคนละสตางค์ ประเทศไทยของเราขาด ๖๒ ล้านสตางค์ทองคำเสียไปหมด อย่าให้ขาดนะ ให้ได้ทุกคน ๆ นี้กะว่าให้พอดีกับกำลังความสามารถแห่งชาติไทยของเรา ยกได้ว่าเงินเลยไม่สงสัย ก่อนที่จะได้มาน่าพี่น้องทั้งหลาย ก็ได้พิจารณาवलบคุณหารเรียบร้อยแล้ว จึงรวมลงไปว่ายกได้ ที่นี้ก็ประกาศออกเลย ชาติไทยของเราก็คือทองคำเป็นหัวใจของชาติ จึงต้องได้บำรุงรักษาอยู่ตลอดมาและจะตลอดไปอีกด้วย

ยังงี้ก็ขอให้พี่น้องทั้งหลายเอาธรรมที่แสดงทุกวัน ๆ ตลอดมานี้ไปปฏิบัติให้ได้ทุกคน ๆ สมกับเราเป็นลูกชาวพุทธนะ ลูกชาวพุทธต้องเป็นผู้มีขอบเขต ไม่เตลิดเปิดเปิง โลเลโลกเลิกใช้ไม่ได้นะ ต้องให้มีกฏมีเกณฑ์เครื่องบังคับตัวเอง คนเราถ้าไม่มีเครื่องบังคับตนเองนี้ไม่มีความหมายอะไรเลย ต้องมีเครื่องบังคับ เครื่องบังคับคือหมายถึงศีลธรรมนี้เป็นหลักใหญ่ หรือกฏข้อบังคับ เช่น กฏหมายบ้านเมือง อันนี้เป็นส่วนหยาบ ศีลธรรมเป็นส่วนละเอียด ให้นำไปปฏิบัติ ให้บังคับบ้างนั้นแหละ อดบ้างอึดบ้างไม่เป็นไร อดบ้างอึดบ้างเพื่อความเป็นคนดี ฟุ่มเฟือยแบบหมูชั้นเชียงใช้ไม่ได้นะ หมูชั้นเชียงไม่มีคุณค่าไม่มีราคา ฟุ่มเฟือยแบบหมูชั้นเชียงใช้ไม่ได้ไม่มีราคา อดบ้างอึดบ้างไม่เป็นไรเพื่อความเป็นคนดี

อย่างที่ท่านแสดงไว้เป็นภาชิตโบราณ ภาษาภาคอีสานเขาว่า ข้าวเต็มพา หมายถึงว่าภาชนะ ปัญญาเต็มพุง จะเอาอะไรสองอย่างนี้ ข้าวเต็มพาหมายถึงว่าภาชนะ ในภาชนะนั้นอาหารเต็มหมดในภาชนะนี้อันหนึ่ง ปัญญาเต็มพุง จะเอาอะไร ประเภทหมูชั้นเชียงเลยโดดเอาข้าวเต็มพา กินอึดแล้วนอนเหมือนหมูชั้นเชียง ส่วนปัญญาเต็มพุง อดบ้างอึดบ้างเป็นไร ปัญญามีหากินได้ไม่ตาย คนมีปัญญาต่างกันนะ ปัญญาเต็มพุงพอกินหมดแล้วก็ขึ้นเชียง ที่นี้ขึ้นแล้วไม่เป็นประโยชน์อะไร จนกระทั่งเป็นลาบให้เขาเขี่ยลงใส่หมกกระเทียมไม่เกิดประโยชน์ ปัญญาเต็มพุงนี้ อดบ้างอึดบ้างไม่เป็นไร ขวนขวาย อดเพื่อจะอึด อดด้วยปัญญา อึดด้วยปัญญาไม่จนตรอกนะ ให้เราจำอันนี้เอาไว้

นี่ภาชิตโบราณเราเป็นคติได้ดีนะ ต้องเอาปัญญาออกหน้า อดอึดบ้างไม่เป็นไร เอาเหตุผลออกหน้า การปฏิบัติตัวเอง จะลำบากบ้างฝืนเอา ฝืนเพื่อความเป็นคนดีเราต้องฝืนเอา ไม่ฝืนไม่ได้นะ คือกิเลสนี้จะดึงลงตลอด คำว่ากิเลสหมายถึงสิ่งต่ำทรามคอยกัดขี้นบังคับทรมานเราตลอดมา นี่เรื่องของกิเลส ส่วนธรรมจูดขึ้น ๆ การจูดขึ้นจะหนักบ้างไม่เป็นไร จูดขึ้นเพื่อพ้นภัยไม่เป็นไร หนักบ้างเพื่อพ้นภัยไม่เป็นไร จมลงดิ่งอย่างสบาย ๆ นี้ไม่มีความหมายเลย ให้จำเอา

นี่เวลานี้เป็นเวลาภจันท์ นี่จวนแล้วนะขึ้น ๕ คำวันนี้ ยังอีกประมาณ ๑๐ วันก็หมดเขตภจันท์ นี่เรียกว่าภจันท์ทานของพี่น้องชาวพุทธชาวไทยเรา ไม่ว่าจะอยู่เมืองนอกเมืองในพวกชาวพุทธจะต้องบำเพ็ญกุศลตามอัธยาศัยของตน ที่เป็นพื้นเพมาดั้งเดิมจากชาวพุทธของเรา ระยะเวลาไม่ว่าจะหารายได้มาจากที่ไหน ๆ เงินเดือนของชาวพุทธนี้เดือนนี้เป็นเดือนเก็บหอมรอมริบ สมบัติเงินทองข้าวของเหล่านี้เข้าสู่คลังแห่งธรรม คือหัวใจของเรา มีมากมีน้อยต่างคนต่างเสียสละ เพราะเป็นเทศกาลเป็นกาลเป็นเวลา ต่างคนต่างขวนขวาย

เงินในกระเป๋าไม่มีเดือนนี้นะ เดือนนี้เป็นเดือนที่มีคุณค่ามากนะ เงินไม่มีในกระเป๋าแต่บุญเต็มในหัวใจเรา นี่ต่างกันตรงนี้ นี่เรียกว่าปัญญาเต็มพุง เงินไม่มีในกระเป๋าแต่มาเต็มอยู่ที่หัวใจเราด้วยบุญด้วยกุศล แบบข้าวเต็มพุง เงินเต็มกระเป๋าแล้วไปแพบ ๆ ลงทะเลหลวง ๆ นี่ข้าวเต็มพุง เต็มภาชนะ ไม่เกิดประโยชน์เจ้าของก็จมเสียหายด้วย ด้วยความสุรุ่ยสุร่าย แล้วเสียไปจนตายถ้าไม่ยอมแก้ไข อันนี้ก็ให้ระวังทุกคน ๆ ปัญญาเต็มพุง เก็บหอมรอมริบ

เช่น กฐินทานนี้เป็นเวลาที่พี่น้องชาวไทยทั้งหลายชาวพุทธเรา ต่างคนต่างอุตสาหะพยายาม อยู่ทิศใดทางใดในประเทศไทย เสาะแสวงหาบุญกุศล ทอดกฐินวัดนั้น ทอดผ้าป่าวัดนี้ ผ้าป่ากับกฐินแอบไปด้วยกัน ไปทั่วประเทศไทยเรา นี่เป็นปัญญาเต็มพุง ระเบียบนี้เป็นปัญญาเต็มพุง กาลอื่นนั้นข้าวเต็มพุงก็ได้ นะ มันไม่ค่อยปัญญาเต็มพุง (หัวเราะ) เดือนนี้ให้เป็นเดือนปัญญาเต็มพุงนะ อย่างภาคกลางเราเนี่ย ยกให้เลยภาคกลางเป็นที่หนึ่ง สำหรับสนับสนุนทางภาคอีสานของเราเนี่ย ภาคกลางทั้งนั้น หลวงตาไม่เอียงหน้าเอียงหลังเป็นธรรม ผิดตรงไหนบอกว่าผิด ถูกตรงไหนบอกว่าถูก นี่เรียกว่าธรรม

ทางภาคอีสานเรา เช่น เทศกาลกฐินนี้เราอยากจะพูดว่าทุกวัด บรรดาพระกรรมฐานที่อยู่สถานใด ๆ ท่านเหล่านี้ออกเสาะแสวงหาอยู่ในป่าในเขา ในหุบเขา ก็เข้าไป เข้าไปไม่ถึงก็ไปฝากไว้ ที่เข้าลำบากไปฝากไทยทานเอาไว้ แล้วก็ให้ทางนั้นส่งต่อ ๆ ทั่วทุกวัด ไปแต่ละแห่ง ๆ บางที่ตั้ง โอ๊ย บางที่ตั้ง ๓๐-๔๐ กองกฐินก็มีนะ ไปทอดวัดนั้นวัดนี้ให้ทั่วถึงกันหมดเลย นี่เป็นมานาน นี่แหละสำคัญมากที่เดียวทางภาคกลาง ได้ช่วยอุดหนุนภาคอีสาน ให้พอมีลมหายใจ

ทางด้านพุทธศาสนาก็หรรษาไปละ ถ้าผู้จะลืมหาก็หรรษาฟูฟ่า โบสถ์วิหารหลังหนึ่ง ๆ ไปจรดชั้นดาวดึงส์ มันสูง สวรรค์ยังต่ำไป ความหรรษาฟูฟ่าลืมหื้อลืมหื้อ สร้างไปอะไรนักหนา ไม่ได้สร้างหัวใจเลย พุทธศาสนาจริง ๆ ท่านสร้างที่หัวใจ ผลิตออกเป็นด้านวัตถุก็เป็นประโยชน์ทั่วไปอยู่ในความพอประมาณ ไม่ได้หรรษาฟูฟ่า ไม่ว่าวัดบ้านวัดป่า นี้เราก็เคยพูดแล้ว เพราะมันถึงใจ พูดออกมาที่ไรจริง ๆ ร้อน ๆ ทุกทีไปเลย ออกจากความจริง ความจริงไม่เคยจี๊ดจาง ต้องสด ๆ ร้อน ๆ ตลอดไป

บรรดาทางภาคอีสานเราเนี่ยทางฆราวาสก็เหมือนกัน ดังที่เราพูดพอทำนาเสร็จแล้ววิ่งเข้าภาคกลางทั้งหมด ไปหาทำการทำงาน ได้อาหารได้สมบัติเงินทองมาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องภายในครอบครัว แต่ละครอบครัว ๆ เจือจานกันไปอย่างนั้นตลอดมา เพราะนี้ไม่มีงาน ภาคอีสานไม่ใช่คนขี้เกียจนะภาคอีสาน คือไม่มีงานให้ทำ แต่ปากท้องมันทำงานทุกวัน ๆ ทุกเวลา วันหนึ่งอย่างน้อย ๒ วัน ๓ วัน ถ้าจับ ๆ จับ ๆ แล้ววันยังค่ำ

ว่าฉันเถอะนะ นั้นน้ำส้มนี้ น้ำหวาน นั้นแอปเปิ้ล แล้วนี่เงาะ นี่ทุเรียน จี๊บ ๆ แจ๊บ ๆ นี่งานของปากมันทำตลอดเวลา แต่งานของมือที่จะทำมาเพื่อปากมันไม่มีงานทำ จึงต้องวิ่งเข้าไปทางภาคกลาง ทางโน้นพอม้งาน อย่างน้อยเรียกว่าพอมี่ และมีงานเต็มไปหมดทางภาคกลาง ได้อาศัยอันนี้เองเพราะไม่มีงานทำ

ไม่ใช่คนขี้เกียจ เราก็กินให้ว่าไม่ใช่เกียจ ตลอดคนภาคอีสานไม่ใช่เกียจ เป็นแต่เพียงว่าไม่มีงานให้ทำ ก็ต้องวิ่งเต้นชวนชววย ต่างคนต่างเฉลี่ยเผื่อแผ่กัน ชาวไทยของเราอยู่ได้ด้วยการเฉลี่ยเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันอย่างนี้เอง นั้นแหละทางโลกก็อาศัยกันแบบนี้ ที่นี้ทางธรรมทุกวัดทุกวา วัดบ้านวัดป่า ได้อาศัยการสนับสนุนจากทางภาคกลางทั้งนั้น เราไปที่ใดเห็น เห็นที่ไหนบอกชัดเจนเลย ออกมาจากภาคกลาง อะไรหุหุราฟุฟุฟ ขนาดไหนก็ตาม

นี่ดูซิอย่างกำแพงวัดป่าบ้านตาด มาจากไหน กำแพงวัดป่าบ้านตาดมาจากภาคกลาง พอทราบว่าเราจะเริ่มทำกำแพงเท่านั้น ทางโน้นก็มาได้ถามเรื่องราว เราก็บอกเหตุผลให้ทราบ ปูบเดียวมาเลย โรงงานปูนซีเมนต์ โรงงานเหล็ก ตอนนั้นเขาปิดโรงงานเขาไม่ให้สินค้าเข้าออก ทางกำแพงวัดป่าบ้านตาด นี่บึ่งเข้าถึงเลยขนออกมาต่อหน้าต่อตาเขา อย่างนั้นแล้วเห็นไหม ภาคกลางนั้นแหละเอามา ผู้ใหญ่แหละเอามา เห็นไหมล่ะ กำแพงรอบวัดนี้มาจากภาคกลาง เขาสไตรค์เขาปิดโรงงาน เหล็กก็ปิด ปูนซีเมนต์ก็ปิด ไม่ให้เข้า เขาปิดไว้ ทางนี้บึ่งเข้าไปเอา บึ่งเข้าไปเอาสบายๆออกมาหมดเลยไม่มีปัญหา นี่ภาคอีสานมันมีโรงงานเหล่านั้นไหม ก็ไปเอามาจากภาคกลาง

ก็คนทางภาคกลางเป็นผู้จัดมา แน่ะ ลูกศิษย์ลูกหาเห็นไหมล่ะ อย่างนี้เป็นต้น ก็อย่างนี้ละมาจากที่ไหน มาจากนั้นทั้งนั้น ในวัดในวา วัดบ้านวัดป่า มีแต่ท่านเหล่านั้นสนับสนุนตลอดมา เพราะเป็นคนใจบุญ จิตใจกว้างขวาง สมบัติอำนวยด้วย ช่วยกันมาอย่างนี้ นี่เรียกว่าบุญ เวลานี้กำลังกฐิน ไปทุกแห่งทุกหนทอดหมดเลย ไปหมดละภาคอีสาน ทั่วไปหมดเลย หนุนตลอดเวลา พอวันเสาร์วันอาทิตย์รถบัสไม่ทราบว่กัคันๆ จอดเป็นแถวเลยหน้าวัดๆ มาจากวัดนั้นมาจากวัดนี้ผ่านเข้ามาที่นี่ ก็ทราบละซิมาจากที่ไหน มีแต่ไปบำเพ็ญกุศลกฐินทาน ผ้าป่าทั้งนั้นแหละ หลังไหลไป นี่เสาร์อาทิตย์คอยดูซิ ดีไม่ดีก็จะขึ้นที่หนองผืออีก ภาคกลางก็จะหลังไหลมาที่นั่นเต็มไปหมดนั่นแหละ นั่นก็ดูซิ มีแต่อุดหนุนตลอดเวลา

นี่เป็นเวลา กฐินทาน เป็นการชวนชววยสมบัติ เป็นวัดอุเงินทอง แปรสภาพเป็นวัดอุทาน กลายเป็นกุศลเข้ามาสู่จิตใจเรา ส่วนวัดอุก็ประโยชน์ภายนอก ส่วนกุศลผลทานที่เราได้ให้ทานลงไปในนั้นเข้าสู่จิตใจของเรา ได้ทั้งสอง ๆ ในเดือนหนึ่ง ๆ เพราะฉะนั้นเงินเดือนของผู้ใจบุญในวงราชการนี้จึงไม่ค่อยมี ดีไม่ดีไม่มี ขนออกทานวัดนั้น

เท่านั้น คนนี้มาเรียไร คนโน้นมาเรียไร ต่างคนต่างอาศัยกัน เพื่อนฝูงมีมาก ทางนั้นมานี้จะทำบุญวัดนั้น ๆ จะว่าไง ออกให้ คนนั้น ๕ คนนี้ ๑๐ หลายคนไปก็เป็นร้อย หลายคนไปก็เป็นพัน สุดท้ายเงินเดือนไม่มี แยกไปวัดนั้นแยกไปวัดนี้ เพราะเพื่อนฝูงที่ใจบุญด้วยกัน เห็นใจกัน ก็ต้องแยกไปนั่นไปนี่เดือนหนึ่ง ๆ ในเดือนนี้สำคัญมาก เดือนกฐินทาน

เงินหารายได้มาจากการทำงานต่างๆ ก็แบบเดียวกันนี้แหละ ไม่เข้าสู่กระเป๋าออก ๆ ช่วยศาสนา และก็ช่วยตัวเองเป็นจุดสุดท้าย นี่ละศาสนาจึงให้ความร่มเย็นแก่โลกมาก นี้ออกมาจากจิตใจนะ ที่ทำกันอย่างนี้มีแต่ความเป็นมงคลทั้งนั้นนะ เป็นการสมัครสมานความรักชาติรักศาสนา รักความสามัคคีซึ่งกันและกัน เฉลี่ยออกไปเป็นปีกแผ่นมั่นคง ทั้งชาติทั้งศาสนาของเราออกมาจากจิตใจที่ได้รับการอบรมจากศีลจากธรรมแล้ว นี่เป็นของสำคัญมาก ถ้าไม่มีศีลธรรมเข้าแทรกในใจ มีอะไรเท่าไร ๆ ก็ไม่มีความหมายนะ ว่าคนนั้นมีอันนั้น คนนี้มีอันนี้ ก็ว่าลม ๆ แล้ง ๆ ไปอย่างนั้น หลีกเลี่ยงความมั่นคงที่จะให้แก่สิ่งทั้งหลายเป็นประโยชน์นั้นไม่ค่อยมี คนเราจึงทุกข์มากทีเดียว

ถ้าไม่มีศีลธรรมทุกข์มากนะ คนมีศีลธรรมไม่ค่อยทุกข์เท่าไร ทุกข์ก็ยังมีที่เกาะที่ยึด ภายนอกก็มีภายในก็มี ถึงภายนอกไม่มีภายในมี ใจเป็นบุญเป็นกุศลยังมีความชุ่มเย็น ผิดกับคนที่ไม่มีบุญมีกุศล ไม่มีศีลธรรมภายในใจ ทั้งๆที่สมบัติมีจำนวนมาก หาที่เกาะที่ยึดไม่ได้ ตายแล้วจมเลย พวกนี้มีแต่คอยจะจมพวกไม่มีศีลมีธรรม แต่พวกมีศีลมีธรรมนี้มีแต่จะขึ้นท่าเดียว สมบัติเงินทองมีก็ใช้ไป เมื่อสิ้นสุดกันแล้วในชีวิตจิตใจสิ้นสุด สมบัติเงินทองก็สิ้นสุด หัวใจกับบุญไม่สิ้นสุด ไปเลย นี่ต่างกันอย่างนี้นะ

เพราะฉะนั้นจึงให้สร้างทั้งภายนอกภายในให้สม่ำเสมอกัน ธาตุชั้นนี้มีความจำเป็น บกพร่องต้องการตลอดเวลา การอยู่การกินการใช้การสอย การเจ็บไข้ได้ป่วยเกี่ยวกับเรื่องธาตุเรื่องชั้นนี้ ต้องชวนชวายมาเพื่อเขา เราก็ต้องชวนชวาย ที่นี้จิตใจเรียกว่า ร้องหาความช่วยเหลือจากเจ้าของตลอดเวลา ด้วยความชุ่มเย็นเป็นสุขจากบุญจากกุศล เราก็ต้องชวนชวาย เพราะฉะนั้นคนเราจึงมีการทำบุญให้ทาน เจริญเมตตาภาวนา ให้มีความชุ่มเย็นทั้งภายนอกทั้งภายในแล้วอยู่กันเป็นสุขคนเรานะ

เรื่องสำคัญคือเรื่องธรรม อย่าให้ปราศจากใจนะ อย่าให้มีแต่วัตถุทัฬหะโจมตีเสียตลอดเวลา เมืองไทยเรานี้เป็นเมืองที่สมบูรณ์พูนผล ทำไมจะจมได้ ก็เพราะเรื่องจิตใจ ตัวโลกตัวโลเล ตัวตะกะตะกะลาม ได้ไม่พอ มันกลืนเอา ๆ เผาไหม้ไปหมด หัวใจคนแห่งผาก ๆ สมบัติเงินทองข้าวของจะมีอะไร มันก็เป็นไปเพื่อพินเพื่อไฟเสียหมด เผาไหม้แหลกหมดไม่เกิดประโยชน์อะไร จึงต้องมีศีลมีธรรม มีเก็บมีใช้ ให้อุจจกประมาณ นี่ความพอดี

ให้พยายามฝึกตัวทุกคน ถ้าไม่ตั้งใจฝึกจะหาความดีไม่ได้นะ ตั้งแต่วันเกิดถึงวันตายจะไม่มีความดีติดตัว วันนี้ทั้งวันไม่มีความดีติดตัวเลย การฝึกอบรมตัวเองให้เป็นคนดีก็ไม่มีติดตัว วันนี้ก็ไม่มี วันหน้าก็ไม่มี เดือนนี้ไม่มี เดือนหน้าไม่มี ปีนี้ไม่มี ปีหน้าไม่มี ตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งวันตาย ไม่มีการฝึกฝนอบรมตัวให้อยู่ในกรอบแห่งศีลแห่งธรรมเพื่อความดีแก่หัวใจเลย นี่จมไปตลอด ตั้งแต่วันเกิดถึงวันตาย สั่งสมความงามแก่ตัวเองตั้งแต่วันเกิดถึงวันตายจะได้มากขนาดไหน ถ้าสั่งสมความดีใส่ตัวเองตั้งแต่วันเกิดถึงวันตายจะได้มากขนาดไหน เทียบกันปี ปีต่างกันอย่างนั้นะ

คนเราอยู่ที่ปัญญาจะ อย่าย่อยเฉย ๆ กินเฉย ๆ นอนเฉย ๆ ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมไปตามโลกตามสงสาร ตื่นลมตื่นแล้งหาสาระไม่ได้ ไม่เกิดประโยชน์ เอาธรรมเข้าไปจับ ๆ ไปติดแนบกับหัวใจเจ้าของเสมอ ต้องมีवलลอบคุณหารกันไม่จั้นไม่ได้นะ ต้องได้ระมัดระวังเสมอ

อย่างวัดของท่านที่อยู่นี้ เห็นไหมละ ท่านมีกฎมีระเบียบบังคับ การบังคับตัวเองเพื่อความดีใครจะไม่ลำบาก ลำบากท่านก็ไม่สนใจ ลำบากเพื่อความดีเป็นไรไป คือว่าความลำบากเป็นเรื่องของกิเลสจุลลากไปเพื่อความสะดวก และเพื่อความลุ่มจมของมัน แต่ความดีที่เราจุลลากด้วยการอดสำหรับพยายามทุกด้านทุกทาง การฝึกการอบรมตนเองความทุกข์อันนี้เพื่อความสุขความเย็นใจแก่เรา เราจึงควรมีทุกคน ๆ วันนี้ก็ไม่ได้พูดอะไรมากนัก พูดเท่านั้นละ เอาละพอ เพราะพูดทุกวัน ๆ เหนื่อย

หนูเป็นทันตแพทย์มาจาก ร.พ.นากลาง หนองบัวลำภู มาขอความเมตตาจากหลวงตา แก้อ้อทำฟันไม่พอค่ะ

แก้อ้อเราอยู่ทางหลังศาลาไปหาดูมันมีสักกี่ตัว

เตียงสำหรับทำฟันคะหลวงตา

อ้อ เตียงเราก็เยอะอยู่แถวนี้ ยังไม่เห็นจำเป็นถึงพูดอย่างนั้น เข้าใจไหมละ ฟังปั๊บเข้าใจทันที พักไว้ก่อนยังไม่ให้ ประสาเตียงทำฟัน ยังไม่จำเป็นเท่าที่ควรจะให้ เพราะสิ่งจำเป็นยังมีมากกว่านี้อีกเยอะ ซึ่งเราช่วยอยู่เวลานี้ละ เราต้องเรียงอันดับหนึ่งอันดับสอง การช่วยเหลืออย่างนั้นทุกแห่งไป เอาละพักไว้ก่อนนะ หนักนะหลวงตาก็หนักมากนะ

มีแค่ ๒ แก้อ้อคนไข้ต้องรอนาน สงสารคนไข้คะ

เราก็ไม่อยากพูดมาก เตียวไอ้ปุกก็ ไอ้หยองเสนอขึ้นมาเนี่ย พวกนี้ลุ่มระนาวนะ ไอ้ปุกก็ไอ้หยองมันไม่มีเครื่องทำฟัน พวกนี้ทำไมมาอยู่แต่เครื่องทำฟันมันจะว่าจั้นเตียวมันไล่กวดจะว่าไม่บอกนะ เปิดประตูให้ไม่ทัน(หัวเราะ) ที่ไหนมันมีเยอะเรื่อง

อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราจึงฟังย่อ ๆ ย่อ ๆ เพราะสิ่งที่มันมาเกี่ยวข้องกับเรา ปกคลุมหัวเราเลยนี้มากต่อมากนะ ไม่ใช่ธรรมดาณะ เราช่วยเต็มเหนี่ยวนั่นแหละ

เดี๋ยวนี้มีเครื่องทำฟันอยู่ในโรงพยาบาลก็เครื่อง

สองเครื่องค่ะ

อ๊อ้ย ตั้งสองมันก็หายากแล้วแหละ จริง ๆ นะ ถ้าเครื่องทำฟันตามโรงพยาบาลอำเภอมีถึงสองเครื่อง นับว่าเก่งมากแล้วนะ

แต่เจ้าหน้าที่เยอะ คนไข้ก็เยอะค่ะหลวงตา

อ๊อ้ย อย่าเอาหมอฟันมาพูด จะมาโจมตีอย่างงั้นไม่ได้ เอาหมอฟันมาโจมตีเงินเงินไม่มีหมอฟันหายเลย (หัวเราะ) มีเท่าไรหมอก็ตาม เงินไม่มีเท่านั้นคำเดียวขาดเลย อย่างนั้นนะ สองเครื่องแล้วให้พักไว้เสียก่อนนะ เพื่อเราจะช่วยทางอื่นที่จำเป็นกว่านี้นะ ให้พักรอไว้ก่อน ไม่งั้นไม่ได้เราไม่ไหว คือเฉลี่ยอยู่ตลอดเวลาเนะ คิดดูซิหลวงตานี้ไม่มีเงินติดตัว ฟังซิพี่น้องทั้งหลาย ถึงขนาดติดหนี้ ๆ คนเราถ้ามีจะไปติดทำไมติดหนี้ใช้ไหม ไม่มีแต่ความจำเป็นมันมี เราพยายามชวนขวยหา มา เอาไม่ได้จากไหน พอถูกกันไปได้ด้วยการติดหนี้ เอ้าติด นั่นอย่างนี้เรื่อยมา ถึงขนาดนั้นหลวงตาติดหนี้เนะ ติดหนี้เพื่อโรงพยาบาลเรา

ส่วนอื่นไม่ปรากฏว่าหลวงตาติดหนี้ แต่ทางโรงพยาบาลนี้ติดบ่อย เพราะความจำเป็นของโรงพยาบาล มาคำนึงคำนวณดูความจำเป็น พิจารณาแล้วควรจะทำอะไร ควรติดก็ติด ถ้าไม่ควรติดก็ค่อยดูโลกกันไปอย่างนั้น ให้พักก่อนนะหลานนะ หลานได้แล้ว กุบวขมาตั้งก็พรรษาสูงจึงมาเกิด ไม่ให้กูเรียกสุว่าหลาน จะให้กูเรียกว่าจิ้งใต้ เอาละ ไปเสียก่อนหลานเอ๊ยไป (หัวเราะ) ปู้กับหลานจากกันเสียก่อน กูก็จนหลานก็หิว อู๊ฮั๊ ไม่รู้จะว่ายังไง หลานก็หิวปู้ก็จน (หัวเราะ) เท่านั้นละ ให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์อะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd